

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2024. gada 10. jūnijā
(OR. en)

10411/24

LIMITE

AG 109
INST 198

PIEZĪME

Sūtītājs:	prezidentvalsts
Saņēmējs:	Padome
Temats:	Eiropas nākotne – prezidentvalsts progresā ziņojums

Pielikumā pievienots prezidentvalsts progresā ziņojums par darbu, kas Beļģijas prezidentūras laikā paveikts attiecībā uz minēto tematu; ar šo ziņojumu 2024. gada 25. jūnijā darba kārtības sadaļā “Citi jautājumi” tiks iepazīstināta Vispārējo lietu padome.

PUBLIC

Prezidentvalsts Beļģijas progresa ziņojums par Eiropas nākotni

I. Ievads

Kā ES valstu vai to valdību vadītāji ir norādījuši Granadas deklarācijā (2023. gada 6. oktobris) un 2023. gada 14. un 15. decembra Eiropadomē ¹ līdztekus reformu centieniem, ko veic valstis, kas vēlas kļūt dalībvalstis, ES ir jānodrošina vajadzīgais iekšējais pamats un reformas, lai padarītu ES spēcīgāku un stiprinātu Eiropas suverenitāti. Tāpat arī 2023. gada 14. un 15. decembra Eiropadome norādīja, ka sekmīgai Eiropas integrācijai ir vajadzīgs, lai Savienības rīcībpolitikas būtu gatavas norisēm nākotnē un tiktu finansētas ilgtspējīgā veidā, balstoties uz Savienības pamatā esošajām vērtībām, un lai ES iestādes turpinātu strādāt efektīvi. Eiropadome arī nolēma, ka līdz 2024. gada vasarai tā pieņems secinājumus par ceļvedi turpmākajam darbam pie iekšējām reformām.

Šajā sakarā, atbalstot Eiropadomes darbu un pamatojoties uz Zviedrijas un Spānijas prezidentūru laikā paveikto darbu, prezidentvalsts Beļģija no 2024. gada janvāra līdz jūnijam veicināja darbu pie Eiropas nākotnes temata un jo īpaši pie ES iekšējām reformām. Tā rīkoja viedokļu apmaiņu Eiropas lietu ģenerāldirektoru neformālajā sanāksmē 18. un 19. janvārī, Vispārējo lietu padomē 19. martā un Vispārējo lietu padomes neformālajā sanāksmē 30. aprīlī. Pēdējā minētajā sanāksmē tika rīkotas īpašas sesijas par tiesiskumu un iespējamiem pamatelementiem, ņemot vērā iekšējo reformu ceļvedi. Vienlaikus prezidentvalsts veicināja padziļinātu pārdomu procesu, rīkojot pasākumus par konkrētiem tematiem, proti, 14. un 15. martā semināru ES institucionālo lietu direktoriem par ES Līgumu potenciālajām iespējām attiecībā uz ES lēmumu pieņemšanu, kā arī kopā ar Komisiju 29. aprīlī – īkgadējo ES budžeta konferenci, kurā galveno uzmanību pievērta tam, kāda ir ES budžeta nozīme nākotnes vajadzībām piemērotas Eiropas veidošanā, turklāt pēc konferences notika ekspertu līmeņa seminārs.

II. Galvenie secinājumi

Pēc minētajām diskusijām par dažādiem ES iekšējo reformu aspektiem var izdarīt vairākus secinājumus, kuri var saturēt Eiropadomes un nākamo Padomes prezidentvalstu darbam noderīgu vērtīgu informāciju.

¹ EUCO 20/23

ES tās pašreizējā veidolā nav paredzēta mūsdienu polarizētajai un sadrumstalotajai pasaules kārtībai. Beļģijas prezidentūras laikā ieskicējās vispārēja izpratne, ka reformu nepieciešamība faktiski izriet no trīskārša izaicinājuma Eiropas Savienībai, proti, 1) saglabāt un uzlabot savu iekšējo darbību un rīcībspēju, 2) pielāgoties jaunai ģeopolitiskajai videi un strauji mainīgajai pasaulei un 3) sagatavoties paplašināšanās procesam, lai visiem pašreizējiem un turpmākajiem ES pilsoņiem nodrošinātu stabilu perspektīvu, ka Savienība veicina un nodrošina viņu labklājību un drošību. Šai izpratnei arī turpmāk vajadzētu būt mūsu nākotnes darba pamatā.

A. ES vērtības

ES visupirms ir vērtību Savienība, kuras pamatā ir tiesiskuma un demokrātijas ievērošana. ES un valstīm, kas vēlas kļūt par dalībvalstīm, ir pastāvīgi jānodrošina, ka tiesiskums joprojām ir gan pašas ES, gan pievienošanās procesa pamatā. Tāpēc būtu jāturpina ātri un efektīvi izmantot esošos mehānismus, lai aizsargātu ES vērtības, tiklīdz tās ir apdraudētas. Dalībvalstis cita starpā uzskatīja, ka tiesiskuma instrumentu kopums jau ir pietiekami iedarbīgs un, ja tā potenciāls tiks izmantots pilnībā, tas ļaus panākt turpmāku progresu. Ir jāturpina apsvērt, kā vēl vairāk stiprināt šos instrumentus, lai nodrošinātu tiesiskuma konsekventu ievērošanu visā ES. Vienlaikus netiek uzskatīts, ka šajā stadijā būtu vēlams šajā ziņā pārskatīt Līgumus. Tika uzsvērtas Eiropas Prokuratūras (*EPPO*) nozīme, un tika pausts spēcīgs atbalsts kandidātvalstu ciešajai sadarbībai ar *EPPO*. Dalībvalstis arī uzsvēra finansiālo nosacījumu piemērošanas efektivitāti, vienlaikus norādot, ka dažas procedūras varētu uzlabot, tās sīkāk precizējot. Turklāt dalībvalstis uzsvēra pilsoniskās sabiedrības izšķirošo lomu un nepieciešamību precizēt LES 7. panta procedūru, jo īpaši attiecībā uz grafiku un tiesību iespējamo apturēšanu. Visbeidzot, dalībvalstis varētu atbalstīt kandidātvalstu iekļaušanu ikgadējā dialogā par tiesiskumu.

B. ES rīcībpolitikas

Dalībvalstis uzskatīja, ka, strādājot pie iekšējām reformām, būtu jāizskata visas attiecīgās ES rīcībpolitikas. Būtu jāaptver gan rīcībpolitikas, ko, visticamāk, ietekmēs paplašināšanās, gan rīcībpolitikas, kas ir jāpielāgo nākotnes vajadzībām, tostarp ņemot vērā situāciju, kas Eiropā izveidojusies pēc vairākām secīgām krīzēm. Šim pārdomu procesam būtu jānotiek, ņemot vērā nākamā iestāžu darba cikla stratēģiskos ilgtermiņa mērķus, kā arī citus izaicinājumus un tendences, paturot prātā ilgāka termiņa perspektīvu. Jo īpaši tika uzsvērts, ka ir rūpīgi jāizskata ES pamatpolitikas – vienotais tirgus, ES konkurētspēja, kopējā lauksaimniecības politika un kohēzijas politika. Šajā sakarā kā būtiskas tika atzīmētas tādas rīcībpolitikas kā brīvība, drošība un tiesiskums, kopējā ārpolitika un drošības politika (KĀDP) un kopējā drošības un aizsardzības politika (KDAP).

Dalībvalstis arī uzsvēra Granadas deklarācijā izklāstīto tādu nozaru politiku nozīmi kā konkurētspēja, aizsardzība un aizsardzības industrija, ekonomiskā drošība, krīzgatavība un zaļā un digitālā pārkārtošanās. Šajā sakarā ir būtiski izmantos stratēģisko prognozēšanu, lai politikas veidotāji nenovirzītos no nospraustā kursa.

Dalībvalstis arī uzsvēra novērtējumu, analīžu un datu nozīmīgumu. Šajā kontekstā tika minēti Komisijas gaidāmie padziļinātie politikas pārskati ², *Enrico Letta* ziņojums par vienotā tirgus nākotni un *Mario Draghi* gaidāmais ziņojums par Eiropas konkurētspējas nākotni.

C. ES budžets

Ņemot vērā no pašreizējiem un turpmākajiem izaicinājumiem izrietošās finansējuma vajadzības, ES budžetam būs izšķiroša nozīme mūsu kopīgo ES prioritāšu risināšanā un ES kā ģeopolitiska dalībnieka statusam. Tika vispārēji atzīts, ka turpmākais ES budžets būs jāapspiež un jānosaka, ņemot vērā nākamās daudzgadu finanšu shēmas (DFS) vispārējo kontekstu. Tika pausts brīdinājums neizmantojot ierastās darbības pieeju nākamajās sarunās par DFS.

Attiecībā uz ES budžeta izdevumu komponentu debates par turpmāko ES izdevumu instrumentu veidolu šobrīd veicina uz sniegumu balstītu instrumentu inovatīvais raksturs, kas sevī apvieno reformas un investīcijas. No otras puses, ir pārāgri izdarīt secinājumus par Atveseļošanas un noturības mehānisma īstenošanu. Vienlaikus dalībvalstis arī aicināja rast konkrētus risinājumus, kā mazināt ar ES fondu īstenošanu saistīto administratīvo slogu.

Attiecībā uz ES budžeta ieņēmumu daļu, neraugoties uz Eiropadomes 2024. gada 1. februāra secinājumiem, kuros atkārtoti tika apstiprināta Savienības apņemšanās turpināt darbu pie jaunu pašu resursu ieviešanas, nav panākts progress attiecībā uz vienprātīgu lēmumu par pielāgoto jaunu pašu resursu priekšlikumu, ar ko Komisija nāca klajā 2023. gada 20. jūnijā. Tā kā strauji tuvojas *Next Generation EU* līdzekļu pamatsummas atmaksāšanas sākuma robeždatums – 2028. gada 1. janvāris, būs izšķirīgi svarīgi gūt progresu attiecībā uz ES budžeta ieņēmumu daļu. Lai gan daudzi uzskata, ka sarunām par jauniem pašu resursiem būtu jānotiek līdztekus ar sarunām par DFS laikposmam pēc 2027. gada, citi joprojām ir cenšas panākt vienošanos pirms priekšlikuma par nākamo DFS. Vairākas dalībvalstis minēja, ka taisnīgam sloga sadalījumam starp dalībvalstīm arī turpmāk

² Komisija 2024. gada 20. martā pieņēma paziņojumu par reformām pirms ES paplašināšanās un politikas pārskatiem kā savu ieguldījumu pirms Eiropadomes secinājumu par ceļvedi turpmākajam darbam pieņemšanas līdz 2024. gada vasarai un sagatavojot ceļu 2025. gada sākumā gaidāmajiem Komisijas padziļinātajiem politikas pārskatiem.

vajadzētu būt visaptverošam elementam, kas virza jaunu pašu resursu ieviešanu, turklāt NKI koeficients ir skaidrs mērķis, kas vērsts uz to, lai izvairītos no nulles summas spēles starp dalībvalstīm. Dalībvalstis arī deva priekšroku tam, lai tie būtu patiesi pašu resursi, nevis tādi, kas (jau) izriet no valsts budžetiem.

D. ES pārvaldība

Vairākās sanāksmēs tika apstiprināta nepieciešamība ES saglabāt un uzlabot savu rīcībspēju attiecībā uz iekšējo darbību. Vienlaikus vispārēju atbalstu guva pragmatiska pieeja, uzsverot nepieciešamību šajā nolūkā izpētīt pašreizējo ES Līgumu potenciālās iespējas un elastību. Prezidentvalsts guva plašu atbalstu tam, ka tiek paplašināts diskusiju par lēmumu pieņemšanas procedūrām tvērums, iekļaujot tajās plašāko pārvaldības tematu, kas aptver arī reformu centienus, lai uzlabotu ES un tās iestāžu vispārējās darba metodes un darbību, sākot ar politikas koncepciju, ietekmes novērtējumiem un analīzi un beidzot ar īstenošanu. Šiem reformu centieniem būtu jāuzlabo gan ES rīcībpolitiku un tiesību aktu izpildāmība, gan izpilde.

Zināmu atbalstu guva iespēja palielināt kvalificēta vairākuma balsošanas izmantošanu dažās politikas jomās (apakšjomās) (piemēram, KĀDP, sociālajā politikā, attiecībā uz nodokļiem un iekšējo tirgu), izmantojot Līgumos paredzētās pārejas klauzulas. Tika atgādināts, cik svarīgs ir papildu mehānisms, lai aizsargātu vitālas dalībvalstu intereses.

Ja balsošanas noteikums ir vienprātība, tika izskatīta iespēja KĀDP vairāk izmantot konstruktīvu atturēšanos. Vēl viens iespējamais risinājums, kas tika apspriests, bija veto tiesību izmantošanas ierobežošana, proti, ar Padomes locekļu politisku apņemšanos ierobežot savas veto tiesības, saskaņā ar lojālas sadarbības principu izmantojot tās tikai vitāli būtisku un pamatotu valsts politikas iemeslu dēļ, kuri tieši saistīti ar konkrēto izskatāmo aktu. Tika izskatīta arī iespēja, ka dalībvalstis politiski apņemas izskaidrot savu balsojumu, kad tās izmanto veto tiesības.

E. Turpmākais darbs pie ES iekšējām reformām

Paredzams, ka Eiropadome 2024. gada jūnija beigās pieņems secinājumus par ceļvedi turpmākajam darbam pie iekšējām reformām, kā norādīts tās 2023. gada 14. un 15. decembra secinājumos.

Lai sniegtu ieguldījumu Eiropadomes darbā, dalībvalstis Vispārējo lietu padomes sanāksmēs un neformālajā Vispārējo lietu padomes sanāksmē, pamatojoties uz prezidentvalsts piezīmi, apsprieda iespējamus pamatelementus, ņemot vērā šo ceļvedi.

Dalībvalstis pauda stingru atbalstu prezidentvalsts pieejai. Šajā sakarā vairākas dalībvalstis norādīja uz trim virzītājspēkiem, kas ir iekšējo reformu programmas pamatā, uzsverot, ka ES ir jābūt gatavai saskarties ar nākotnes izaicinājumiem. Tika pausts plašs atbalsts tam, ka, strādājot pie reformām, būtu jākoncentrējas uz ES vērtībām, rīcībpolitiku, budžetu un pārvaldību, savukārt budžets tiks izskatīts, ņemot vērā gaidāmās sarunas par DFS. Diskusijām par lēmumu pieņemšanas procedūru iespējamu formālu pielāgošanu būs nepieciešams vairāk laika. Dalībvalstis uzsvēra, ka šajā kontekstā svarīga ir labāka saziņa ar iedzīvotājiem, lai nodrošinātu sabiedrības atbalstu reformām.

Atbilstoši minētajām diskusijām šā progresa ziņojuma pielikumā ir iekļauti iespējamie elementi, ņemot vērā prezidentvalsts ierosināto ceļvedi.

Iespējamie elementi, ņemot vērā iekšējo reformu ceļvedi

Kā Eiropadome atgādināja 2022. gada 23. un 24. jūnija sanāksmē, jauno dalībvalstu integrācija ES ir atkarīga no Kopenhāgenas kritēriju ¹ izpildes to dažādos aspektos: i) to, kuri ir paredzēti kandidātvalstīm; un ii) to, kuri ir paredzēti pašai ES, attiecībā uz tās spēju saglabāt un padziļināt savu attīstību, tostarp spēju integrēt jaunas dalībvalstis.

Atbilstoši Granadas deklarācijai Eiropadome paziņoja, ka *“Savienībai paplašinoties, sekmīgai Eiropas integrācijai ir vajadzīgs, lai Savienības politikas būtu gatavas norisēm nākotnei un finansētas ilgtspējīgā veidā, balstoties uz Savienības pamatā esošajām vērtībām, un lai ES iestādes turpinātu strādāt efektīvi”* ² un ka paplašināšanās un iekšējās reformas būtu *“jāīsteno paralēli, lai nodrošinātu, ka gan nākamās dalībvalstis, gan Eiropas Savienība pievienošanās brīdī ir tam gatavas”* ³.

Šīs piezīmes mērķis ir sniegt iespējamus elementus, ņemot vērā ceļvedi turpmākajam darbam pie iekšējām reformām, ko Eiropadome pieņems līdz 2024. gada vasarai. Balstoties uz prezidentvalstu Zviedrijas un Spānijas centieniem, šo elementu pamatā ir diskusijas par Eiropas nākotni Vispārējo lietu padomē (2024. gada 19. martā), ES lietu ministru neformālajā sanāksmē (2024. gada 30. aprīlī) un ES lietu ģenerāldirektoru neformālajā sanāksmē (2024. gada 19. janvārī), kā arī 2024. gada 20. martā pieņemtais Komisijas Paziņojums par reformām pirms ES paplašināšanās un politikas pārskatiem.

Galvenie principi

- Reformu galvenais mērķis ir sniegt visiem pašreizējiem un turpmākajiem ES pilsoņiem stabilu apziņu, ka Savienība veicina un nodrošina viņu labklājību un drošību, to panākot ar vienotības un solidaritātes, ar patiesas un iekļaujošas sadarbības palīdzību un ievērojot subsidiaritātes principu.
- Iekšējo reformu programmas pamatā ir trīs virzītājspēki:
 - Nepieciešamība ES saglabāt un uzlabot savu rīcībspēju attiecībā uz iekšējo darbību.

¹ Eiropadome Kopenhāgenā 1993. gada 21. un 22. jūnijā, prezidentvalsts secinājumi.

² Eiropadomes 2023. gada 14. un 15. decembra secinājumi.

³ Eiropadomes 2024. gada 21. un 22. marta secinājumi.

- Nepieciešamība ES pielāgoties jaunai ģeopolitiskai videi un strauji mainīgajai pasaulei.
- Nepieciešamība ES sagatavoties paplašināšanās procesam. Reformu procesam būtu jānotiek vienlaikus ar paplašināšanās procesu. Paplašināšanās process ir balstīts uz sasniegumiem un tam ir savs ritms.
- Strādājot pie iekšējām reformām un ES pārvaldības uzlabošanas, būtu jāapsver visas elastības iespējas un potenciāls.
- Ceļvedim būtu jāizveido process pragmatiskam darbam pie iekšējām reformām, jā saglabā elastīgums, un vajadzības gadījumā to varētu pabeigt un pilnveidot.
- Darbs pie ES iekšējām reformām būtu jābalsta uz šādiem četriem blokiem: ES vērtības kā fundamentāls un visaptverošs satvars, ES rīcībpolitika, ES budžets (ņemot vērā sarunas par DFS) un ES pārvaldība.
- Ceļvedī, jo īpaši Stratēģiskajā programmā, Komisijas priekšlikumā par nākamo DFS, kas paredzēts 2025. gada jūlijā, kā arī Komisijas padziļinātajos politikas pārskatos, kas gaidāmi 2025. gadā, varētu iekļaut politiskos termiņus, nevis mākslīgus vai absolūtus termiņus.
- Dalībvalstīm šis process būtu jāvirza dažādos līmeņos:
 - Eiropadomē – vadot procesu, sniedzot stratēģiskus norādījumus un dodot uzdevumu Vispārējo lietu padomei.
 - Vispārējo lietu padomē – sagatavojot Eiropadomes diskusijas, veicot turpmākus pasākumus saistībā ar Eiropadomes norādījumiem un uzdevumiem un vajadzības gadījumā koordinējot citu Padomes sastāvu iespējamo ieguldījumu.
 - Pastāvīgo pārstāvju komitejā – sagatavojot Vispārējo lietu padomes un Eiropadomes diskusijas par šo jautājumu.
 - Dalībvalstu ekspertu / augstāko amatpersonu līmenī – sniedzot iespēju apsvērt Padomes darba atbalstīšanu šajā jautājumā.
- Padomes prezidentvalstij sadarbībā ar PĢS būtu jāatbalsta šis dalībvalstu vadītais process.
- Apsverot reformas, ir vajadzīga analīze, novērtējumi un dati. Jo īpaši svarīgs būs Komisijas ieguldījums, sākot ar tās Paziņojumu par reformām pirms ES paplašināšanās un politikas pārskatiem (2024. gada 20. marts) un gaidāmajiem padziļinātajiem politikas pārskatiem (paredzēti 2025. gadā), kā arī turpmākiem iespējamiem novērtējumiem un ziņojumiem (piemēram, augsta līmeņa ziņojumam par vienotā tirgus nākotni un ziņojumam par Eiropas konkurētspējas nākotni). Turklāt Eiropas Parlaments 2024. gada 29. februārī pieņēma rezolūciju par padziļinātu ES integrāciju saistībā ar turpmāko paplašināšanos.
- Šajā kontekstā svarīga ir pilsoņu informēšana, pārredzamības nodrošināšana viņiem un viņu iesaistīšana, lai šim procesam nodrošinātu sabiedrības atbalstu. Pilsoņi būtu skaidri jāinformē par sagatavošanās darbiem, kas jāveic kandidātvalstīm, no vienas puses, un ES, no otras puses. Tas pats attiecas uz ieguvumiem, ko sniedz paplašināšanās un ES iekšējās reformas, jo īpaši attiecībā uz pasākumiem, kas veikti, lai risinātu ar to saistītās problēmas.

Galvenie posmi

1. posms: Ilgtermiņa vērienīgo mērķu un kopīgo mērķu noteikšana paplašinātai un nākotnes vajadzībām atbilstoši ES, kas spēj efektīvi reaģēt, saskaroties ar jaunu ģeopolitisko realitāti un arvien sarežģītākām problēmām, un veidi, kā tos sasniegt (šis uzdevums ietver un pat pārsniedz Stratēģisko programmu 2024.–2029. gadam, ko Eiropadome pieņems 2024. gada jūnijā).

2. posms: Pārdomas par iespējamām reformām attiecībā uz 1) ES vērtībām, 2) ES rīcībpolitikām, 3) ES budžetu un

4) ES pārvaldību:

1. ES vērtības: apsvērt, kā vēl vairāk stiprināt esošos ES instrumentus un procesus, lai nodrošinātu tiesiskuma un pamatvērtību ievērošanu un aizsardzību visā ES.
2. ES rīcībpolitikas: mums ir jāturpina apzināt, definēt, izstrādāt un pārskatīt ES rīcībpolitikas, tostarp vienoto tirgu, konkurētspēju un saistītās galvenās politikas jomas, zaļo un digitālo pārkārtošanos, kopējo lauksaimniecības politiku, kohēzijas politiku, brīvības, drošības un tiesiskuma telpu un kopējo ārpolitiku un drošības politiku. Pārdomas būtu jāpamato ar datiem, jo īpaši ar gaidāmajiem Komisijas padziļinātajiem politikas pārskatiem, kas paredzēti 2025. gadā. Papildus ietekmei, ko rada paplašināšanās, būtu jāņem vērā arī Stratēģiskajā programmā noteiktās politikas prioritātes.
3. ES budžets: kā minēts Paziņojumā par reformām pirms ES paplašināšanās un politikas pārskatiem, paplašināšanās būs viens no tematiem, kas tiks ņemts vērā gaidāmajā Komisijas priekšlikumā par nākamo DFS (2028.–2035. gadam), kas paredzēts 2025. gada jūlijā. Ņemot vērā nākamās diskusijas par DFS, mums būtu jāpārbauda, kā turpmākajam ES budžetam vajadzētu attīstīties vai kā tas varētu attīstīties, tostarp, iespējams, reformējot pašu resursu sistēmu.
4. ES pārvaldība: mums būtu jāizpēta potenciāls un elastības iespējas, ko piedāvā pašreizējais Līguma regulējums, citstarp attiecībā uz:
 - o iestāžu darba metodēm, sākot ar politikas koncepcijas izstrādi un analīzi un beidzot ar īstenošanu un izpildi;
 - o Padomes spēju lemt par to, ko laika gaitā varētu uzlabot, iedarbinot pārejas klauzulas, kas saistītas ar atbilstīgiem aizsardzības mehānismiem, kā arī nosakot veto tiesību izmantošanu;
 - o pakāpenisku integrāciju, veicinot pasākumu, tiesību un pienākumu pakāpenisku (bet arī atgriezenisku) īstenošanu laika gaitā, pamatojoties uz attiecīgajiem juridiskajiem instrumentiem, vienlaikus pilnībā atzīstot, ka pievienošanās procesa galīgais mērķis ir pilntiesīga dalība, un vienlaikus pilnībā saglabājot Savienības integritāti;
 - o tādu mehānismu atļaušanu, kas ļauj dažām dalībvalstīm konkrētos gadījumos sadarboties ciešāk (pateicoties, piemēram, ciešākai sadarbībai), vienlaikus saglabājot atvērtību un iekļautību un ievērojot Savienības, tostarp vienotā tirgus, pamatprincipus un integritāti.

3. posms: pārdomas par instrumentiem un veidiem, kā ieviest minētās iespējamās reformas. Šajā sakarā Komisija savā jaunākajā Paziņojumā par reformām pirms ES paplašināšanās un politikas pārskatiem ir izziņojusi iespējamus būtiskus reformas priekšlikumus atsevišķās nozarēs, pamatojoties uz pārskatu rezultātiem.